

Filia Phœnicis, tum virgo, Europa videbat
Terrarum geminas pro se contendere partes,
Asidaque, oppositamque. os virginis utraque habebat;
Una peregrinæ similis tamen, altera formæ
Indigenæ, natamque suam sibi jure petebat
Hæc potiore; a se genitam memorabat, & annis
Nutritam a teneris. at fortior illa sequentem
Hinc validis atque hinc manibus complexa trahebat:
Scilicet Europen, fatorum lege suprema,
Ab Jove promissam dicens, sibi munus ut esset.

Nympha metu perculsa extemplo prosilit alto
E thalamo; veras ut res nam somnia vidit,
Tum trepidans, tum muta diu consedit: utramque
Effigiem vigilans præsentī in imagine cernit,
Ut vero attonitæ longo post tempore cessit
Ille stupor, virgo sic fata. quis o mihi divum
Obtulit hæc visa, aut quænam hæc me somnia terrent
Suaviter irriguo perfusam membra sopore?
Quæ fuit, in somnis quam vidi, illa hospita? quam cor
Perculit ejus amor; quanto suscepit & ipsa
Me studio! blandis ceu gnatam aspexit ocellis.
O mihi jam faciles bene vertant somnia divi.

Sic ait; & socias surgens compellat amatas,
Unanimes, ætate pares, & sanguine claras;
Cum quibus illa jocos semper miscebat, iniret
Seu choreas, puro ablueret seu corpus Anauro,
Candida odoratis legeret seu lilia campis.
Convenere citæ: stant florigeri calathisci
In manibus, celerique petunt pede roscida prata,
Prata mari vicina, simul quæ semper adibant
Et florum studio captæ & resonantibus undis.
In mediis calathum incedens Europa ferebat